

ความก้าวหน้าสถานการณ์ปิโตรเลียม

ประเทศไทยได้ดำเนินกิจการนำมันครั้งแรกที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2464 โดยหน่วยงานของรัฐซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสำรวจเพื่อหาน้ำมันมาเป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถไฟ จนถึง พ.ศ. 2496 รัฐได้ให้สิทธิกับเอกชนหรือนิติบุคคลที่เป็นคนไทยภายใต้กฎหมายเหมืองแร่ และตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา จึงเริ่มให้สิทธิแก่บริษัทต่างประเทศดำเนินการสำรวจ ต่อมาในปี 2514 รัฐได้ออกพระราชบัญญัติปิโตรเลียม 2 ฉบับ คือพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม 2514 โดยมีเหตุผลว่า “ เนื่องจากนโยบายของรัฐที่ต้องการส่งเสริมให้มีการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมภายใต้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ของรัฐและประชาชน ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ” พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวระบุว่าการทำสัญญาปิโตรเลียมจะต้องเป็นระบบสัมปทานเท่านั้น แต่ต่อมาจนถึงปัจจุบันได้มีการแก้ไขมาแล้ว 5 ครั้ง แต่ก็ยังใช้ระบบสัญญาแบบเดิมคือระบบสัมปทาน ในขณะที่กว่า 40 ประเทศทั่วโลกได้เปลี่ยนไปใช้ระบบการแบ่งปันผลผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอาเซียนทุกประเทศ ซึ่งมีภูมิศาสตร์และสภาพทางธรณีวิทยาที่ใกล้เคียงกัน

พื้นที่อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่เป้าหมายของการสัมปทานรอบที่ 20 โดยบริษัทชานซี เฮียนฉาง ปิโตรเลียม (กรุ๊ป) จำกัด ร่วมกับกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ได้รับสัมปทานเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 และเปิดหลุมเจาะสำรวจ เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2556 ที่ผ่านมา นักเรียนและชาวอำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ได้มีการถือป้ายรณรงค์ประท้วงด้านหน้าว่าการอำเภอชุมพลบุรี ก่อนจะเคลื่อนไปชุมนุมบริเวณปากทางเข้าแท่นเจาะหลุมสำรวจปิโตรเลียม บ้านโคกกลาง ตำบลชุมพลบุรี เพื่อคัดค้านการขุดเจาะสำรวจหลุมปิโตรเลียม เพราะเกรงว่าจะได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และกระทบต่อพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิ

ข้อห่วงกังวล การขุดเจาะสำรวจด้วยระบบเฟรคกิ้ง คือการขุดเจาะด้วยการยิงระเบิดเข้าไปในชั้นหินดินดาน ทางชุมชนกลัวเรื่องการส่งผลกระทบต่อในระยะยาว การจะเปิดสัมปทานรอบที่ 21 ได้มีการไปยื่นข้อเสนอให้มีการยุติและชะลอการเปิดสัมปทานรอบที่ 21 ให้กับสมาชิกสภาปฏิรูปจังหวัดสุรินทร์

สิ่งที่ควรพิจารณาสำหรับการขุดเจาะปิโตรเลียม นอกจากเรื่องผลประโยชน์ของประเทศชาติแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน ดังเช่น กรณีนามูล ดูนสาด จ.ขอนแก่น หรือกรณี น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น กรณีบ้านคำไผ่ จังหวัดกาฬสินธุ์ กรณีจังหวัดบุรีรัมย์ และกรณีชุมพลบุรี

จังหวัดสุรินทร์ ดังนั้นการดำเนินการจึงต้องตระหนักถึงสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอ อยากให้ใช้ประสบการณ์พื้นที่ชุมพลบุรีในการขับเคลื่อนในระดับสมัชชาสุขภาพจังหวัด
สุรินทร์ เพราะในชุมพลบุรีมีเครือข่ายระดับอำเภอแล้วและเราก็ยินดีเข้าร่วมกับเครือข่ายสมัชชาสุขภาพ
จังหวัด